

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 :
L 84:1 - 41**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Mänskte.

Ja, det var den själ, som skrev, att du hade
roligt av att många skratta, trots allt stände. Det
förstod jag och många äro de, som tyckas på sam-
ma sätt. Men nej vet jag, att du måste vara
avgärlig för ett Parig i Belgien. Gata för Pluys själ-
väs, men för alla de sargen, som Briget som
kasta över honom. Men tänk du, att enare tror
jag inte, att du behöver vara orolig för det lilla
landets självständighet. Jag tror inte att tyskar-
na kunna ett anskaffa. De ha nämligen fått
nog hära. Det går inte att lägga sig till med
europiska länders nummer mot invånarnas
änkan och vilja, och England har ju rätt sin äro i
punkt för dens frihet. Hur det kan gå med Rungo
är ju en annan sak. Men inte behöver du vara
bedrövad för Rungo!

Det är nog så, att jag vill, att Tyskland skall segra
åt öster, men jag vill inte ha Frankrike förstört,
Jag tyckte, att vi hade det bra. Och jag tror, att
om Tyskland segra, så blir allt ungefär som förut.

Konung Vilhelm är dock en ganska moderat poli-
tiker, så naturligtvis kan man vara säker på honom.

Men egentligen är det detsamma av mig ett politiskt
häruppe i mitt hörn. Jag vet ingenting. Jag njuter
bara av det stora lugnet efter sammans och. Tänk
inga brev, inga beaktliga uppdrag — — —

Ja, det vill jag säga, att om folket bli för hårt på-
gadd av nö och armod, så tror jag, att den sociala
revolutionen kommer över oss. För civilisationen,
det vilade borgerskapets civilisation skall väl
nu gå under liksom aristokratisk civilisation
går under för husen är sedert. Nu blir det tro-
ligen demokratisk tur en tid. Sedan kommer att

hållas oss maktiga. Alla gata makaten ångade dig min hems- väns, dig och den du älskar. Din Salina

återgå till det gamla, ty utom ständ och Palasser utom nitadom och fulligdom minna inte minn stors na beva. Men vem lever då?

Mitt brev till Barriner utspars med ett från honom till mig, därin han ber mig för all del göra fördraget med jag man till jul, utiingen en annan drer en novellamittig utom fruktan för frugtet. Det behövs ända något till jul, hast man inte man vänta vullig ansättning. Det var ju ända en oppmenten och jag arbetar nu ganska allvarsamt. Vallborg har stannat och hjälper mig med berättning.

Om inte detta var med mitt arbete, så skulle det varit mer riktigt att på ta emot dig här, men nu har jag svårilt bruttan, där för att jag fruktas för att bli nödgad vara till skackholmen för Dundergens skull. Begravnings stenen igår och led en upplysning, så att det är allvar. Traska att skackholmen behövs litet idyll, något nervstillelse, lugnande möbel och rummet att gå på den. Glöskt reste jag inte dit, men jag borde väl se någon repetition. Mamma ligger nu vanligt litet bättre i blod, men snart dålig igen.

Vi på väl alltså stå fast vid härra avtalet att väntas, där det blir litet mer lugn. Men glöm inte bort dina Krizofantasier, jag är uti en god ärovarne, jag namn Gemma.

Det var eget, det står du stenen om Holmen. Flun är kanske något i notator Salins stiel, Enar Salin i Falun. Vättholmen, ledare, siviligt intresse- rad, men inverat inne en ströber utar hjärta för annat än sig själva. Flun jag rågonais to- lat om att Barran från Falun nu är i Kåjan- krumu, postar i svenska härram lingen där. Det är ett gott trappsteg till stor utsmärkelse.

Ack, min vän, ingen kan vara glad i dessa dar, men ni ska väl ändå bita hop tränderna och